

Protestantse Gemeente Silvolde

Bij U is de bron van het leven

Wat ons bindt

Meditatie: Lesgeven
is een vak

Moed houden

Tienerkerk en
Jeugdwerk

februari 2021

Protestantse Gemeente Silvolde
Kerkenstraat 6
7064 BH, Silvolde
www.pgsilvolde.nl

Predikant:
ds. Gerjanne van der Velde-
Meijer
tel: 0315-239910
predikant@pgsilvolde.nl

Scriba:
Willy Freek
Rijksweg 21
7011 DR, Gaanderen
tel: 0315-239934
scriba@pgsilvolde.nl

Kosters:
Gerrit Vossers
tel: 06-13220718
Anton Neijland
tel: 0315-631627
koster@pgsilvolde.nl

Verenigingsgebouw De Sprank
Kerkenstraat 6A
beheerders
Ada en Derk Weening
tel: 0315-325917
sprank@pgsilvolde.nl

Beheerder begraafplaats
Gerrit Vossers
tel: 0613220718
begraafplaats@pgsilvolde.nl

Bankrekening kerkrentmeesters
NL96 RABO 0359 1044 52
kerkrentmeesters@pgsilvolde.nl

Bankrekening diaconie
NL55 RABO 0359 1105 25
diakenen@pgsilvolde.nl

Kopij aanleveren voor de 20ste
van de maand
wob@pgsilvolde.nl

Kerkdiensten

(alle kerkdiensten zijn te volgen op onze website
of via www.kerkdienstgemist.nl)

Zondag 31 januari, kanselruil

10.00 uur: ds. Th. Menting, Gendringen
1ste collecte: Kledingbank Montferland
2de collecte: Kerkrentmeesters

Zondag 7 februari

10.00 uur: ds. H. Nieuwenhuis, Zeddam
1ste collecte: Kerk in Actie, Bangladesh rampenbestrijding
2de collecte: Kerkrentmeesters

Zondag 14 februari

10.00 uur: ds G. van der Velde-Meijer
1ste collecte: Kerk in Actie, Noodhulp Ethiopië
2de collecte: Kerkrentmeesters

Woensdag 17 februari, aswoensdagviering

19.30 uur: ds. H. Nieuwenhuis, ds. Th. Menting, ds. G. van der Velde-
Meijer
vanuit de protestantse kerk in 's Heerenberg

Zondag 21 februari

10.00 uur: ds G. van der Velde-Meijer
1ste collecte: Kerk in Actie, Moldavië
2de collecte: Kerkrentmeesters

Zondag 28 februari

10.00 uur: ds G. van der Velde-Meijer
1ste collecte: Diaconie, plaatselijk
2de collecte: Kerkrentmeesters

Zondag 7 maart

10.00 uur: ds. G. van der Velde-Meijer
1ste collecte: Diaconie
2de collecte: Kerkrentmeesters

Afb.: de 6 gevulde kruiken van de oecumenische dienst op 17 januari jl. in het kader van de week van het gebed voor de eenheid van de Christenen. Thema 'Het beste moet nog komen'. Er werd gebeden voor eenheid in geloof, geluk en liefde, inzet en overtuiging, een mooie wereld, voor mensen die pijn en verdriet hebben en voor de overledenen.

Lesgeven is een vak

Er wordt wel eens gezegd dat je voor een baan in het onderwijs vooral van kinderen moet houden. De rest is dan maar bijzaak. Dat zal, maar ik merk in deze tijd toch vooral hoe kortzichtig zo'n opvatting is. Ik denk dat ik wel kan stellen dat ik – uiteraard samen met hun vader – degene ben die het meest van onze kinderen houd. Tegelijkertijd ben ik zonder twijfel de slechtste onderwijzer die ze tot nu toe hebben gehad.

Ik heb geen geduld. Ik kan niet nog simpeler uitleggen wat in mijn hoofd al super simpel is. Ik kan niet snel schakelen tussen het plakken van patronen, het antwoord op de vraag waarom je de ene keer ei en de andere keer ij gebruikt en de belangrijkste feiten uit de tijd van de Romeinen.

Het mag duidelijk zijn dat kinderen – de dingen die ze op school leren althans – niet leren van iemand die alleen maar heel veel van ze houdt maar van iemand die geleerd heeft hoe kinderen iets leren en die dat vervolgens in de praktijk weet te brengen. Daarom heb ik me met mijn lot verzoend. Ik ben gewoon hun moeder die veel van hen houdt. En omdat ik van mijn kinderen houd wil ik het allerbeste voor ze en daarom ben ik blij dat er mensen zijn die van lesgeven hun vak willen maken en dat zij ook in deze tijd alles op alles zetten om dat vak uit te oefenen.

Uiteraard kan ik mijn kinderen wel andere dingen leren en meegeven, net als hun opa's en oma's, vriendjes of andere sleutelfiguren in hun leven hen weer iets kunnen leren wat specifiek bij hen hoort. Door die veelheid van mensen om hen heen groeien ze in deze wereld. Dat is wat ze nodig hebben om te begrijpen wat er om hen gebeurt en zich daartoe te verhouden.

In het geloof richten wij ons tot God alleen. Dat brengt het gevaar met zich mee dat we Hem ook maar één eigenschap toedichten. Een vader die van ons houdt, een vriend die met ons optrekt, leraar die ons onderwijst, een rechter die oordeelt over wat we doen. Als we ons daar niet bewust van zijn laten we ons vooral ook voeden door dat wat er bij dat beeld hoort. Ik laat van me houden maar me niet corrigeren. Ik laat me oordelen maar laat geen vergeving toe. Ik laat me onderwijzen maar vergeet dat ik ook best eens mag ontspannen.

Neem eens de tijd om te zien hoe God zich openbaart. Hoe Hij zich laat kennen in de verhalen van de bijbel. Hoe Hij, eerbiedig gesproken, vele vakken beheerst. Het zal ons nog wel eens versteld kunnen doen staan. Misschien kan het zelfs wel helpen om te zien in deze onzekere tijden dat we ons op verschillende manieren mogen laten aanspreken in ons geloof.

ds. Gerjanne van der Velde-Meijer

Woensdagavondgebed

Iedere woensdagavond wordt er om 19.30 uur een avondgebed uitgezonden vanuit één van de kerken van Klavertje 4. Deze korte vieringen zijn te volgen via www.kerkdienstgemist.nl

3 februari: Gendringen

10 februari: Terborg

17 februari: 's Heerenberg

24 februari: Terborg

3 maart: Silvolde

Bij de diensten

Op **31 januari** vindt er een kanselruil plaats tussen de Klavertje 4 – gemeenten. De verschillende voorgangers zijn inmiddels al wel bekende gezichten maar toch willen we de traditie van het twee keer per jaar “doorschuiven” in ere houden. In alle diensten wordt gelezen uit het boek Ester en staan we stil bij het thema 't Wordt tijd. Ds. Theo Menting zal bij ons voorgaan.

7 februari is ds. Henriëtte Nieuwenhuis bij ons gastvoorganger. Een andere bijzonderheid deze maand is de gezamenlijke aswoensdagviering op **woensdag 17 februari**. Deze wordt uitgezonden vanuit de protestantse kerk in 's Heerenberg via www.kerkdienstgemist.nl. Het is de start van de veertigdagentijd waarin wij toeleven naar Pasen.

Goede en gezegende diensten gewenst!

Uit de pastorie

Het vorige bericht eindigde ik wel met een voorbehoud maar toch tamelijk hoopvol. Helaas ging het toch allemaal anders dan gedacht. Aanhoudende klachten en de besmettingen binnen het gezin zorgden ervoor dat ik pas de laatste dag van het jaar weer de deur uit mocht. Daarna volgde het langzaam herwinnen van energie. Inmiddels gaat het weer de goede kant op.

Ik heb dus ook de diensten met en rond Kerst thuis mee moeten maken voor het beeldscherm.

Dat was bijzonder. In eerste instantie omdat het, hopelijk, één van de weinige keren zal zijn dat ik met Kerst niet aan het werk ben. Maar ik vond het vooral ook bijzonder omdat er zoveel mensen snel hebben geschakeld en met grote inzet en toewijding de diensten hebben verzorgd.

De pastorie is inmiddels net als vele woningen deels omgetoverd tot school. Bijkomende aardigheid is dat de bel op het dak – waarvan niemand eigenlijk weet wat hij voor een functie heeft gehad – nu eindelijk nuttig dienst doet. Hij luidt nu met grote regelmaat het einde van de pauze in!

Hartelijke groet,
ds. Gerjanne van der Velde

Jarigen 80+

10 februari dhr. Colstee, Thorbeckestraat 39

10 februari mw. Seesink-Hoftiezer, Bonteburg 88

16 februari mw. Tuenter-Stoltenborg, Rabelink 192 Schuylenburgh

24 februari mw. Raadman-Veldt, Kloosterhof 67

Moed houden

Inmiddels wordt ons dagelijks leven al bijna een jaar lang geregeerd door het coronavirus. Het bepaalt hoe wij mensen begroeten, hoeveel mensen er bij ons op bezoek mogen komen, met hoeveel mensen je op straat een praatje mag maken, hoe vaak je je handen wast, dat je anderhalve meter bij een ander vandaan moet blijven en ook hoe wij onze vieringen in de kerk moeten inrichten. Een heleboel vervelende beperkingen waarmee de meesten van ons inmiddels gelukkig hebben leren leven en die ons 'nieuwe normaal' bepalen.

Het zijn ook barre tijden voor ondernemers, winkeliers, leerlingen en docenten van scholen en nog velen meer. Het virus treft ons allemaal, niemand uitgezonderd. Het laat ons zien hoe kwetsbaar wij zijn.

Het virus brengt ons op het puntje van onze stoel als we zoeken naar creatieve oplossingen voor de uitdagingen waarmee we geconfronteerd worden. Of wij nu minister president zijn, directeur van een basisschool, eigenaar van een fietswinkel, ouders van een paar schoolgaande kinderen die ineens online onderwijs krijgen of predikant van een protestantse kerk in Silvolde. Zij boren allemaal verborgen creatieve krachten aan om op een zo goed mogelijke manier om te gaan met de mogelijkheden die er gelukkig nog wél zijn. Ik heb grote bewondering voor onze predikant Gerjanne. Haar roeping is het om het evangelie van Jezus Christus door te geven aan de mensheid, aan ons, de leden van haar gemeente. Met als 'eventlocatie' de Kerk en als vast ontmoetingsmoment een viering op de zondagochtend. Een kerk vol mensen, samen zingen, bidden, luisteren naar mooi orgelspel en een goeie preek. Naderhand samen onder het genot van een kopje koffie het laatste nieuws nog even met elkaar doornemen.

Hoe anders is het nu. Na de laatste maatregelen van de overheid komen we op zondagochtend nog met een minimale bezetting bijeen in de kerk om via een onlineverbinding samen met u een kerkdienst te houden. Wordt er niet meer gezongen, laat staan koffie na de dienst koffie gedronken.

Bepaald niet ideaal. Maar toch weet Gerjanne er ieder week weer een vierend moment van te maken als we voor onze laptop of Ipad zitten. Nu vind ik het als ouderling van dienst al een opgave om het welkom te moeten doen in een lege kerk, pratend tegen lege stoelen en 'loerend' in het zwarte gat van de camera. Des te meer bewondering heb ik voor Gerjanne als zij zo'n hele dienst leidt en haar overdenking doet voor een onzichtbare, maar gelukkig wel aanwezige gemeente. Op afstand. En dat vraagt verbeeldingskracht. Een kracht waarover zij gelukkig ruim beschikt en die haar in staat stelt om ons als gemeente toe te spreken, te raken en inspireren en om ons 'bij elkaar' te houden. Zoekend naar de mogelijkheden om de contacten met gemeenteleden – zekere de oudere – te onderhouden. En hoe zij ook de jeugd kan blijven inspireren. En dat in een situatie waarin direct contact vrijwel onmogelijk is. Kortom het vraagt nogal wat van onze predikant om in een volledig onnatuurlijke setting haar pastorale werk te doen. En toch lukt het, getuige de vele kijkers op zondagochtend naar 'Kerkdienst gemist'.

Nogmaals, het is allemaal niet ideaal. En we zijn er nog lang niet. Maar we hebben wel de beste vorm gevonden waarin we met elkaar verder kunnen en moeten. Erop vertrouwend dat wij het hoofd zullen bieden aan deze crisis en dat wij hopelijk ergens dit jaar elkaar weer kunnen ontmoeten in de kerk, weer lekker een potje kunnen zingen en achteraf een kopje koffie kunnen drinken.

Gerjanne, bedankt, ga zo door! En voor ons allemaal: houd moed en blijf bij ons via Kerkdienst gemist!

*Met een hartelijke groet uit de kerkenraad,
Willem Jansen van Velsen*

Bloemenschrift

Bij de start van een nieuw jaar hoort, zoals gebruikelijk, ook een nieuw bloemenschrift. De wekelijkse bloemen zijn altijd een mooi gebaar om met elkaar mee te leven bij lief en leed. Het bloemenschrift voor het jaar 2021 heeft kort in de kerk gelegen om in te tekenen. Nu er door de aangescherpte maatregelen nog wel diensten, maar geen kerkgangers meer zijn, is het schrift half leeg gebleven. Mocht u nog niet ingetekend hebben, maar dat wel graag willen doen, dan kunt u telefonisch contact opnemen met Jeanette Marissink tel. 06-13830979.

We hopen uiteraard dat er nog wel bloemen beschikbaar blijven, nu deze zo ongeveer alleen nog in de supermarkt te koop zijn. Mocht het om de een of andere reden niet mogelijk zijn om aan bloemen te komen, neem dan contact op met iemand van de diaconie.

De diaconie

Wij gedenken Bernard Gerrit Willem Vriezen

'Monumentjes van Ben' worden ze genoemd, die vele tastbare herinneringen die Ben heeft nagelaten. Velen hebben op de een of andere manier een herinnering aan Ben, de timmerman. Ook onze kerk in Silvolde. Het houten kruis in het koor bijvoorbeeld. Door hem gemaakt. Zoals zoveel in het kerkgebouw wat door zijn handen is gegaan.

Het zegt veel over zijn vakmanschap én over zijn betrokkenheid en zijn verbondenheid met de kerk in Silvolde.

Ben werd op 3 december 1927 geboren in Wisch. Het grootste deel van zijn leven woonde hij in Bontebrug, waar hij lang, samen met zijn broer, een timmerbedrijf had. 'De jongens van Vriezen' - alom bekend in de omgeving. Niet in het minst door hun vakmanschap. Ben genoot van het vertrouwde Achterhoekse landschap dat zich wijd om hem heen uitspreidde. Het kostte hem soms moeite om te zien hoe de nieuwe tijd ook het landschap aantastte. 'Het is veranderd' was dan zijn commentaar. Het was niet meer zoals hij het kende van vroeger.

Toch sloot Ben zich niet af voor alle ontwikkelingen die de nieuwe tijd met zich meebracht. Al kon hij op zijn eigen wijze deze ontwikkelingen becommentariëren. Ben had duidelijk een eigen mening, maar altijd met respect voor de mening van anderen.

Voortdurend zocht hij de band met het verleden, met de traditie. Zo struinde hij vaak de rommelmarkten af om op zoek te gaan naar antieke tegeltjes en koffiekannen voor zijn lieve Willemien. Hij hield van de oude boerderijen van zijn jeugd en in zijn omgeving. Ze vertelden hem van alles over de geschiedenis en de ontwikkelingen van de tijd.

De tijd die soms ook hard kon schuren aan zijn leven. Het verlies van zijn zoon en van zijn lieve Willemien had grote impact op het leven van Ben. Afscheid nemen viel hem zwaar. Maar veel kracht putte hij uit de vele gesprekken. 'Hij kletste zich er bovenop', zoals zijn dochter het zo treffend zei. Hij zocht naar het waarom, naar antwoorden. Hij vond het ook in zijn geloof en zijn verbondenheid met de kerk in Silvolde. Zolang het kon was hij iedere zondag in de kerk te vinden. Hier vond hij kracht, troost en voedsel voor zijn ziel. Ook toen zijn levenskrachten steeds minder werden en hij naar de Schuylenburg moest verhuizen omdat zelfstandig wonen niet meer mogelijk bleef. Hij bleef verbonden met zijn geloof en zijn dierbare kerk in Silvolde. Het was hem gegeven om heel bewust afscheid te nemen van hen die hem dierbaar waren: zijn dochter, zijn schoonzoon en zijn kleinkinderen. En hen die dicht om hem heen stonden en voor hem zorgden.

Op 21 december 2020 stierf Ben in alle rust.

In de dankdienst voor zijn leven klonk in bijna alles de herinnering aan het afscheid van Willemien. Zo wilde hij het. Maar ook klonk psalm 127: 'Als de Heer het huis niet bouwt, zwoegen de bouwers vergeefs'. Daarvan was Ben zich bewust: zijn vakmanschap, zijn talent om met hout te boetseren en er iets moois van te maken kan alleen dan bestaan, als dit talent je gegeven is.

Wij mochten Ben toevertrouwen aan Gods ontferming en zijn dankbaar voor alles wat hij ons heeft nagelaten in die vele 'monumentjes'.

ds. Theo Menting

Toelichting collectes februari

07 februari - Werelddiaconaat, Bangladesh, beter bestand tegen het water

Bangladesh is vaak in het nieuws vanwege overstromingen. Door de klimaatveranderingen zullen die helaas steeds vaker voorkomen. De overstromingen spoelen de oogst van de toch al arme bevolking weg. Kerk in Actie helpt de inwoners van Bangladesh na een ramp, maar ook bij hoe ze zich zo goed mogelijk op een overstroming kunnen voorbereiden. Dit kan bijvoorbeeld door gewassen te kiezen die beter bestand zijn tegen storm en regen.

14 februari - Werelddiaconaat, Ethiopië-noodhulp

Ethiopië wordt geregeld getroffen door extreme droogte en soms juist door overstromingen. Oogsten mislukken dan, vee sterft en waterbronnen drogen op. Samen met de kerk van Ethiopië helpt Kerk in Actie de meest kwetsbare inwoners met noodhulp en landbouwtraining.

21 februari - Werelddiaconaat, Moldavië, kerk helpt kwetsbare mensen

Door de economische situatie in Moldavië zien veel mensen geen andere mogelijkheid dan een baan te zoeken in het buitenland. Dit heeft desastreuze gevolgen voor de samenleving: in sommige dorpen wonen alleen nog maar ouderen en jongeren. Kerk in Actie ondersteunt kerken die hen stimuleren om voor elkaar te zorgen. Jongeren helpen eenzame en zieke ouderen. Andersom bieden ouderen de jongeren, die opgroeien zonder ouders, een plek waar ze met hun verhaal terecht kunnen.

Collecteopbrengsten december

Diaconie

06-12 Kerk in Actie, Z-Afrika	€ 61,60
13-12 PC Project Schuldhulpmaatjes	€ 85,00
19-12 Kerstmiddag diaconie	€ 53,20
20-12 Eigen diaconaal werk	€ 50,00
24-12 Kerk in Actie, Griekenland	€ 59,56
25-12 Kerk in Actie, Griekenland	€ 61,60
27-12 Het Passion Hummelo	€ 55,65
31-12 Stichting Kikele	€ 53,75
Gift Bloemen	€ 45,00

Kerkrentmeesters

Collectes december	€ 281,00
Verjaardagsfonds december	€ 77,50
Giften december	€ 250,00
Opbrengst Ko-ningsmarkt (losse verkoop artikelen)	€ 1.333,00

Meeleven

Mevr. K. van der Vegt, Jachtlaan 22, verbleef enige dagen in het ziekenhuis maar is herstellende.

Verder hoorden we van meerdere besmettingen met COVID-19. Bij de één ging het haast ongemerkt voorbij, anderen doen lang over het herstel.

Ook mensen die niet fysiek ziek worden kunnen toch last hebben van deze ziekte. Eenzaamheid en angst zijn meer tastbaar dan anders. In het liedboek staat een indringend avondgebed wat ook past bij de tijden die wij doormaken.

*Tel met mij mee
de uren
die zo traag vergaan.*

*Stel mij gerust
nu in mijn lichaam
onrust huist.*

*Verdrijf de angst
die rondspookt
in mijn ziel.*

*Kom met nieuw licht
nu veel in mij
verlangt naar U*

Jeugdwerk

Het is stil in de Sprank op vrijdagavond.

Geen Bijbelverhalen.

Geen gesprekken.

Geen spellen.

Geen kinderen die de trap op en af stormen...

... en jongeren die in de gang hangen tot ze opgehaald worden.

Geen drinken met een bakje chips ...

... of cola met een bak chips

Geen ondeugende glimlach bij een zelfverzonnen grapje...

... en geen lachsalvo bij een foute grap

Geen stoeien en giebelen ...

... en geen onnavolgbaar geklets over Social Media.

Geen verrassende vragen ...

.... onverwachte antwoorden en scherpzinnige opmerkingen.

Geen ouders die geduldig staan te wachten.

En geen slaapweekend met alle gezelligheid en gekkigheid die daarbij hoort.

We missen jullie!

Gerjanne, Gerda, Madeleine, Renate en Sandra

Boven:
Slaapweekend 2020
"Wat kies jij?"

Onder:
Gezellig knutselen

Boven: Lekker (niet) slapen op het podium
Onder: Geblinddoekt ontbijten is best moeilijk

Tienerkerk

Het Tienerkerstfeest was dit jaar online!

Binnen de coronamaatregelen konden we 4 kleine minigroepjes maken die in 4 verschillende huizen als team meededen aan een Kerstchallenge.

We speelden "Het geheim van het icoon van Maria". Met 4 ingewikkelde opdrachten konden de teams onderdelen verdienen van die icoon. Zette je die onderdelen op de goede manier in elkaar en kon je heel goed kijken en puzzelen dan ontdekte je het geheim van Maria; Nederigheid!

De Challenge was een hele uitdaging, want de opdrachten waren behoorlijk pittig en het online samenwerken was minder makkelijk dan gedacht. Ook enkele ouders hebben hun tanden stuk gebeten op de opdrachten.

Gelukkig was er op elk adres genoeg lekkers gebracht om er in het kleine groepje een gezellige bijeenkomst van te maken. Uiteindelijk was dat ook de winst van de avond; jongeren die niet alleen, maar samen zijn met kerst.

Hopelijk komen we volgende kerst weer lekker "allen tezamen"!

Gerda Wassink

Het tienerkerstfeest werd online gehouden. Vier teams deden mee aan een Kerstchallenge.

Bouwjournaal 11

Door weer en wind zijn de leiendekkers dagelijks aan het werk op de kerktoren. Men is bezig met het inpakken van de lantaarn (het bovenste deel van de toren). Met inpakken bedoel ik het lood om de standers aanbrengen, en dit is een hele klus. Als dit klaar is dan moet het nog geschilderd worden. Vakwerk wordt er geleverd en als het klaar is dan hoop ik dat ik velen kan laten zien hoe mooi het is geworden. En dit kan ik nu gerust zeggen want ook de timmerman zat niet stil. De beklimming van de toren is eenvoudiger geworden door de nieuwe trappen in de toren. Ik ben al vele malen op de nieuwe trap naar boven geweest en het is niet te bevatten hoe makkelijk het nu gaat. De verdieping waar het uurwerk van de klokken staat, wordt ook nog onder handen genomen. De vloer bleek slechter dan verwacht en zal nog vervangen worden. Verder wordt de toren nog schoongespoten eer men met het voegwerk begint. Als alles nog volgens planning loopt dan zal in februari het bovenste deel van de steiger er af gaan. Dus er is nog zat te doen de komende maanden.

Gerrit Vossers

Protestantse Gemeente Silvolde
Bij U is de bron van het leven

Het inpakken van de lantaarns, d.w.z. er wordt lood om de standers
aangebracht.

